

Datum: 19.10.2026

Medij: N1

Emisija: Dan uživo/N1

Autori: Redakcija

Teme: autoputevi, magistrale; Aleksandra Damjanović Sofronijević (Aleksandra Sofronijević);

	Početak	Trajanje
Emisija	19.10.2026 16:00:00	180:00
Prilog	19.10.2026 17:05:00	12:24

Naslov: Gost-Milan Ćulibrk,Radar

[Pogledaj video prilog](#)

10527

Pruga do stadiona Surčin košta više

Izgradnja pruge od Zemun Polja do budućeg nacionalnog stadiona u Surčinu, državnu kasu, umesto 188 miliona evra do početka oktobra već koštala 41,6 milijardi dinara, ili više od 354 miliona evra.

To je objavio nedeljnik "Radar" prošle sedmice, obilazeći radove na toj pruzi.

Ministri finansija, građevinarstva, saobraćaja i infrastrukture u tehničkom mandatu, Siniša Mali i Aleksandar Sofronijević, rekli su da je od ukupno 18 km završeno prvih 11 km.

O tome razgovaram sa urednikom tog nedeljnika, kolegom Milanom Ćulibrkom. Dobar dan, hvala najlepše što ste ovde. Hvala vama na pozivu. Šta nama ukazuje ovaj podatak koji vi objavljujete, da je već utrošeno 188 miliona evra, a koštalo je više od 354 miliona evra?

Da li je ovde odmah na oko vidljiva korupcija? Pa naravno.

Pogledajte, vi sad, danas, evo ovog trenutka, ako uđete na sajt [Ministarstva građevinarstva](#), infrastrukture i saobraćaja, videćete da se radi o projektu čija je procenjena vrednost 188,1 milion evra. A s druge strane, već do početka ovog meseca potrošeno je 354 miliona evra, dakle skoro duplo više. U međuvremenu je od drugih ministarstava u budžetske rezerve preusmeren deo novca, a onda iz budžetske rezerve za tu istu prugu još 5 miliona evra, pa je onda rebalansom budžeta za ovu godinu, naknadno izdvajanja za tu prugu, povećano za skoro 20 miliona evra, pa je za sledeću godinu u budžetu planirano preko 70 miliona evra. Sad, sve to kad saberete na gomilu, doći ćemo do cifre od najmanje 450 miliona evra. A znajući da je to ono što je već opredeljeno, mi smo se uverili na svim velikim projektima da to uvek na kraju bude mnogo više.

I mogli bi doći do toga da ta pruga košta pola milijarde evra. To je, ljudi, 18 km.

To je nenormalno. Brza pruga? To je pruga za brzine do 120 km/h.

Tu imate i u tekstu paralelu sa ovom brzom prugom. Ovo je spora pruga.

Tako je. Ova pruga je za 200 km/h prosečno kilometar košta oko 9 miliona evra.

A čak i za tu prugu, tužilaštvo za organizovani kriminal je pokrenulo istragu zbog sumnje da je budžet oštećen za 115 miliona. Znači, sumnja se u korupciju od 115 miliona za cenu od 9 miliona po kilometru brze pruge. A ovde ćemo imati cenu od 25 miliona evra za mnogo sporiju prugu.

I onda se postavlja jednostavno pitanje: kako je to moguće? I kako je moguće da niko u ovoj zemlji ni za šta ne odgovara? Pa sa 450 miliona evra, to je najmanja procena daće koštati.

Moglo je u svakoj opštini u Srbiji da se uradi jedno obdanište, da se uradi jedna škola, da se uradi jedan dom zdravlja. I sad, šta je potrebnije: pruga kojom niko nikad neće ići, osim možda 10 puta godišnje do stadiona, ili da svaka opština u zemlji ima vrtić, ima novu školu, ima dom zdravlja?

Ja ne razumem, zaista. Kako to objašnjava, Siniša Mali, to povećanje iz budžeta, konstantno, koje se ne uklapa sa budžetom? Pa onda to što ste i pomenuli, tužilaštvo za organizovani kriminal.

Da li očekujete u ovom slučaju, kada pravimo tu paralelu spore pruge i brze pruge, da se već trebalo bi, posle vašeg teksta, da se ogradi? Pa ja mislim da nema ništa logičnije nego neko da ove koji su to dozvolili da ih preupita. Ljudi, kako je moguće? Kako je, na kraju krajeva, moguće da nam Smoravski [koridor](#), umesto 750 miliona evra, za koliko je ugovoren i trebalo je da bude završen u decembru 2023, to je bio rok koji je bio dogovoren sa izvođačima? Znate, kad se dogovori neki posao, kad vi dogovorite posao sa majstorom, dođe da vam renovira stan, nemam pojma, i kaže: "Za te radoveće mi trebati 15 dana, toće vas koštati 1.000 evra." I onda vi dođete posle 15 dana, a on vam kaže: "Ovi radovi neće biti završeni za 15 dana, treba mi još 3 meseca, i neće vas koštati 1.000 evra, nego 3.000 evra." Šta biste uradili? Rekli bi mu: "Znate šta, idite vi svojim putem, nećete dobiti ni ovo što ste radili jer niste ispoštovali dogovor." A naćiću drugog majstora kojiće mi za 15 dana uraditi to za 1.000 evra. Ne, naša država je dopustila da rokovi i dalje se produžavaju, da se cena povećava 3 puta, i da niko za to ne odgovara. I sad, šta je mogući razlog?

Pa jedan, prvo što mi pada na pamet jeste da neko od toga ima korist. Ne samo izvođači, nego oni koji im to dozvoljavaju. A to znači da za određeni procenat novca se sliva i u njihove džepove.

Na kraju krajeva, tužilaštvo ne bi pokrenulo istragu da nije sumnjalo u korupciju.

Kažem za ovaj mnogo veći projekat, kojiće na kraju ispasti mnogo jeftiniji od ovog ovde koji je bio.

Da, zato i pitam da li očekujete da tužilaštvo reaguje i u narednom periodu.

Pa ja sad ne očekujem. Da, u ovom trenutku je pitanje. Ali očekujem, ako se 25.06.

stvari promene u ovoj zemlji, daće biti posla za tužioce da neće znati šta ih je snašlo.

Zato što toliko ima nerešenih predmeta, toliko ima sumnje u korupciju, toliko je to poprimilo...

Datum: 19.10.2026

Medij: N1

Emisija: Dan uživo/N1

Autori: Redakcija

Teme: autoputevi, magistrale; Aleksandra Damjanović Sofronijević (Aleksandra Sofronijević);

	Početak	Trajanje
Emisija	19.10.2026 16:00:00	180:00
Prilog	19.10.2026 17:05:00	12:24

Naslov: Gost-Milan Čulibrk,Radar

[Pogledaj video prilog](#)

Pa nismo mi džabe najgore rangirana zemlja skoro u Evropi po percepciji korupcije.

To nije palo s neba. Da li ovo o čemu mi pričamo, i vaš tekst, i način na koji objašnjavate, od samog početka, predviđenih troškova, kako se oni povećavaju, da li je to već taj model koji gledamo na brojnim građevinskim projektima u ovoj zemlji? Pa evo, imamo i primer našeg.

Pa naravno. Nekoće reći: "Ja sam ono, kao, stalno nešto kritikam." Ali ljudi, Fiskalni savet u svakom svom izveštaju pominje upravo te velike državne projekte, koliko se njima loše upravlja, koliko se rokovi rastežu, produžavaju radovi, i koliko na kraju konačna cena koju.

Ne plaća to niko iz vlade. Budžet Srbije se puni parama poreskih obveznika.

Sve to plaćaju građani. I sad, ako mi ovu prugu umesto 180 miliona platimo 450 miliona, neko je nama zavukao ruku u džep i izvukao tu razliku od 270 miliona evra. I da se niko u ovoj zemlji ne pita, ako podelimo to sa 6 miliona ljudi, koliko to ispadne, nešto oko 4,5-5 evra.

Svakome je neko iz džepa izvukao 5 evra, a da ga ništa nije pitao, niti bilo ko polaže račune za to.

I čini mi se da nekako se olako prelazi preko svih tih stvari, a takvih slučajeva je na pretek.

Na kraju krajeva, sad, ako posmatramo drugačije, nacionalni stadion, taj isti ministar Siniša Mali je pre neki dan u jednoj od debata rekao, negirao je neke tvrdnje, rekao da stadion neće koštati više od 440 miliona evra. Taj stadion je već do sada koštao 450 miliona evra.

Dakle, isti primer kao i ovo. Da, i biće verovatno vrlo sličan ovome, zato što ko god je prolazio pored Surčina vidi da tamo još uvek to ni blizu nije gotovo. I sasvim je za pretpostaviti daće to na kraju da dogura možda i do 900 miliona. A onda, kad imate u vidu da ni pruge ne bi bilo da nije bilo stadiona, pa dodate i taj trošak, pa toće to, taj egzibicionizam vlasti, da se u ovoj zemlji kao da nam je stadion najpreči, kao da nema ništa važnije, kanalizacija se direktno izliva u Savu i u Dunav u Beogradu. Čak i pored onog njihovog projekta veka Beograda na vodi, pod prozore im se uliva, ništa se ne prečišćava, a mi potrošimo milijardu i po na stadion koji, ja ne znam, onće biti možda korišćen 10 do 20 puta godišnje, i ondaćemo, postavlja se pitanje, štaćemo na kraju, kolikoće to da nas stvarno košta, jer to kasnije mora da se održava. Tako da, sve to, ono što je suština, da ni za jedan od tih praktično velikih projekata, što je bivši predsednik i priznao u jednoj emisiji, gostujući kod kolegice Anice Telesković, otprilike, on je u čudu rekao: "Pa mi da smo radili studije izvodljivosti, ništa verovatno ne bismo uradili u ovoj zemlji." Ali ništa se i ne radi ako nemate dokaz daće vam se to isplatiti. Nažalost, ovde se uzimaju krediti kojeće građani da otplaćuju da bi se za života zidali neki spomenici po kojimaće navodno ova vlast biti zapamćena. Ja se plašim daćemo ih pamtit i po tome kolikoće nas sve to koštati, sve te njihove ekskurzije i taj avanturizam. Kad smo kod toga, upitala bih vas i ono što je pisalo: vreme, zloupotreba. Kad smo kod tih zloupotreba, da stotine zaposlenih u javnim ustanovama usred radnog vremena zapravo rade za botovsku armiju Srpske napredne stranke, mreža takozvanih botova Srpske napredne stranke, ljudi koji po zadatku pišu po društvenim mrežama, prostire se na čak 231 javnu instituciju u Srbiji, pokazuje analiza vremena.

To je samo vreme utvrdilo. A verovatno ih ima još. I verovatnoćemo to jednog dana saznati kada se promeni vlast. Pre toga sigurno nećemo. Realno, to je bila javna tajna.

Svi smo to negde znali, svi smo sumnjali, ali kolege iz Vremena su, na kraju krajeva, dokazale to.

Ono što je takođe javna tajna, a što smo čuli od kolega iz BIRN-a, je da se novac iz javnokomunalnih preduzeća odliva u kešu za dnevnice nekih ljudi koji borave u Čacilendu, služe da straše ili da izazivaju nered kada su studentski protesti, da bi bila optužena suprotna strana. Ono što smo mi u međuvremenu otkrili je da se to, nažalost, više vlast ne radi samo u javnim preduzećima i državnim ustanovama.

Nekoliko sagovornika nam je potvrdilo i o tome pišemo u narednom broju Radara, pa ne bih otkrivao detalje.

Ko bude hteo, neka pročit u četvrtak. Ali poslali su i svoje emisare po privatnim firmama, da od vlasnika traže da kod svojih zaposlenih insistiraju da glasaju za listu Aleksandra Vučića. Što znači da smo mi došli u situaciju da se od privatnih firmi traže kapilarni glasovi. To nije bilo nikad do sada. Ali to samo dokazuje da ova vlast očito smatra da je đavo odneo šalu i da sve ono što oni rade nije dovoljno da u nedelju mogu slobodno da izađu na izbore i da se nadaju nekoj pobedi. Upravo bih vas i to upitala.

Neko ste ko dugo radi, ko ima mnogo iskustva, prošli ste svašta. Kako vam izgleda ovaj trenutak pred ove izbore? Da li je ranijih godina bilo ovako? Pa ako gledamo, ja se plašim da nismo videli sve. Do nedelje ima još 6 dana. Ja se plašim da može da bude i većih problema i većih nereda. I to samo dokazuje da, znate šta, kad god su ranije bili, pa nije uzalud ova vlast nastojala da što više odloži izbore. Izbori su zatraženi u maju prošle godine, pa se rastezalo 15-16 meseci dok nisu raspisani. Pođimo od pretpostavke.

Zašto se ne raspisuju predsednički izbori, ljudi? Mi smo svi zaboravili na one rokove koji teku. I da niko

Datum: 19.10.2026

Medij: N1

Emisija: Dan uživo/N1

Autori: Redakcija

Teme: autoputevi, magistrale; Aleksandra Damjanović Sofronijević (Aleksandra Sofronijević);

	Početak	Trajanje
Emisija	19.10.2026 16:00:00	180:00
Prilog	19.10.2026 17:05:00	12:24

Naslov: Gost-Milan Ćulibrk,Radar

[Pogledaj video prilog](#)

se sad ne postavlja uopšte pitanje: zar ne bi bilo logičnije da su bili raspisani već do sada predsednički izbori? Ne.

Ova vlast čeka da vidi štaće biti u nedelju, paće od toga zavisiti kadaće biti raspisani predsednički.

Ali to samo govori da nikada do sada oni sami nisu bili manje uvereni da mogu da izgube izbore.

Hvala vam najlepše na vremenu i na razgovoru. Hvala i vama.

Vi ostanite uz nas, uskoro smo ponovo sa vama.

